

[Boligministeren.]

til lovforslaget om nødvendigheden af at anlægge betragtninger for naturligt sammenhørende områder, der også benævnes storområder. Det bestyrker tanken i byreguleringsloven om planlægningsmæssig helhedsvurdering. Jeg tror, det kan danne udgangspunkt for overvejelser om formuleringen af en bestemmelse om de arealer, der skal udlægges til inderzoner, som er lidt mindre skematisk end den i den foreslåede § 5, stk. 1, anførte.

Jeg har ikke ved denne førstebehandling villet gå ind på enkeltheder i lovforslaget, men har villet trække enkelte hovedlinjer op. Mine bemærkninger er tænkt som et supplement til bemærkningerne til lovforslaget, hvis hovedlinjer jeg som sagt er positivt indstillet over for, og til hvis nærmere behandling jeg kan tilsiige medvirken.

Dog vil jeg til slut meget gerne erindre om arbejdet i planlægningsudvalget. Udvalget nedsattes i efteråret 1963 efter forslag fra de kommunale organisationer og efter forhandling med det folketingsudvalg, som behandlede nogle af planlægningslovforslagene. Udvalget er som nævnt i nærværende lovforslags bemærkninger måske ikke kommet så langt med sit arbejde, men det er dog i gang.

Jeg er meget interesseret i en gennemgribende rationalisering af planlægningslovgivningen, og da en sådan modifikation må have en nogenlunde bred baggrund, håber jeg fortsat på, at planlægningsudvalget kan være et instrument herfor. Enkelte af forslagsstillerne er medlem af udvalget, som forhåbentlig ikke taber humøret på grund af det fremsatte lovforslag. Jeg for mit vedkommende har ikke gjort det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede minister for den velvilje, han viste over for det væsentlige i dette lovforslag. Det er klart, at vi i venstre er villige til at drøfte alle mulige enkeltheder, hvis blot opgaven kan blive løst: at sikre det tilstrækkelige udbud af jord, så vi kan få rimelige priser på disse områder, og således at mennesker kan få betydelig større frihed, end de har nu, til at vælge, hvor de vil bo og virke.

Lovforslaget er en gammel kending; det er tredje gang, disse principper forelægges, men sandheden er desværre den, at arbejdet på at skabe en bedre planlægningslov end den, vi har, næsten er gået i stå. Da der, hvis dette lovforslag gennemføres, vil gå en del tid, inden loven kommer til at virke de steder, hvor zoner skal udvides — det vil tage tid at få hovedkloakker anlagt o. s. v. — synes jeg ikke, vi foregriber noget over for den endelige planlægning; en ny lov vil kunne få virkning langt hurtigere, end hvis vi også lod dette spørgsmål vente.

Under behandlingen af disse spørgsmål har også været inddraget fredningsloven, og venstre og de konservative fremsatte i sin tid et skitseforslag, der blev henvist til det udvalg, som den højtærede minister omtalte. Dengang gav vi udtryk for, at sagen havde hast, men vi ville ikke modsætte os det foreslåede udvalgsarbejde, selv om vi over for boligministeren gav udtryk for, at vi fandt, at det ikke var nogen særlig god måde at gribe sagen an på. Det har da også vist sig, at det har været et meget tungt- arbejdende udvalg, naturligvis fordi det overlodes udvalget at forme den politik, der skal føres; det kan ikke være et udvalgs opgave, det må være en regeringsopgave at give et oplæg til, hvilken politik regeringen mener skal føres, og derefter kan man behandle det. Der er nu nedsat et lille underudvalg, og så ma vi se, om det kan få arbejdet i gang; ellers bliver det nødvendigt, at regeringen på normal måde fremsætter forslag her i tinget. Selvfølgelig vil vi, der sidder i dette udvalg — jeg er selv medlem, også af underudvalget — gøre alt, hvad vi formår for at komme så langt som muligt. Efter vor opfattelse har den hidtidige planlægning lidt af den afgørende fejl, at hele dens tendens er at begrænse mulighederne for derved at beherske udviklingen til de mindste enkeltheder.

Må jeg med den højtærede formands til-ladelse citere en artikel i Berlingske Tidende for den 29. oktober 1964. Jeg tror, det er rigtigt, når jeg siger, at disse oplysninger stammer direkte fra Ballerup kommune, som det drejer sig om, så jeg har vel lov til at gå ud fra, at de er rigtige. Overskriften over denne artikel lyder, med store typer: „Efterspørgslen på grunde ved København“. Jeg citerer: